Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulu insertiuniloru: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

"Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anŭ 40 francĭ, pe sese luni 20 francĭ, pe trei luni 10 franci.
Se prenumera la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unŭ anu 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe sése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtu și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 177. Brașovŭ, Vinerĭ 12 (24) Augustŭ 1888.

Brașovŭ, 11 Augustŭ st. v. 1888.

Viua discusiune, ce s'a încinsŭ în pressa ungurescă asupra causelorŭ și efectelorŭ „conflictului“ iscatŭ între primatele Simor și ministrulŭ Trefort, a fostŭ în modŭ tragicŭ întreruptă de scirea despre mórtea acestui din urmă.

Diarele unguresci, carĭ și acéstă ocasiune o folosiră, spre a face cele mai marĭ elogiurĭ ministrului Trefort pentru „energia“ dovedită în apĕrarea omnipotențeĭ statuluĭ fațā cu primatele ungurescŭ, nu scieau că aducŭ adoratului lorŭ ministru laudele cele din urmă, nu se gândeau că tóte în acéstă lume suntŭ nestatornice și trecĕtóre.

Cu atâtŭ mai mare va fi jalea, ce va cuprinde pe representanții opiniunei publice maghiare, cărora a avutŭ sĕ mulțuméscă rĕposatulŭ Augustin Trefort, că a ajunsŭ a fi consideratŭ de Maghiarĭ ca unŭ mare apostolŭ alŭ omnipotenței statului și alŭ maghiarismului.

Timpŭ de șese-spre-ḑece anĭ a fostŭ Trefort ministru de culte și de instrucțiune publică, și împrejurarea, că numai mórtea l'a despărțitŭ de portofoliulŭ sĕu, dovedesce mai lămuritŭ ca orĭ-și-ce, marea însemnătate ce a trebuitu sĕ-o aibă acestŭ ministru pentru desvoltarea interióră în Ungaria și Transilvania.

Despre importanța misiunei ce a avut'o Augustŭ Trefort părerile nu vorŭ fi diferite. Insĕ nu totŭ aceeașĭ se póte ḑice în ce privesce modulŭ cum a căutatŭ elŭ sĕ-șĭ împlinéscă acéstă misiune, nu de aceeașĭ părere vorŭ fi popórele acestorŭ țĕrĭ și asupra resultatelorŭ și a efectelorŭ activitățiĭ, ce-a desvoltat'o elŭ pe tĕrîmulŭ instrucțiunii și alŭ cultelorŭ dela 1872 încóce, de când a fostŭ numitŭ ministru.

In dieta ungurescă dela 1861 Trefort s'a distinsŭ prin nisce vorbirĭ pĕtrunse de ideile adevĕratului liberalismŭ. P'atuncĭ elŭ găsea încă cuvintele cele mai elocente spre a arăta marile folóse ale unui regimŭ dreptŭ, care sĕ respecteze și scutéscă limba și naționalitatea diferitelorŭ popóre, ér vorbindŭ de *omnipotența statului*, professată de austriacĭ ḑicea: „apostolii acestei doctrine au esperimentatŭ fără milă în țĕrile coronei s-luĭ Stefanŭ și e greu a decide decă operațiunile lorŭ s'au distinsŭ mai multŭ prin lipsa sentimentului moralŭ și de dreptŭ, orĭ prin nedibăcia politică.“

Așa vorbia la 1861 Augustŭ Trefort și etă'lŭ abia după 12 anĭ jucândŭ elŭ insușĭ cu patimă multŭ mai mare rolulŭ acela tristŭ alŭ regimului absolutistŭ de odinióră, cu singura deosebire, că actorulŭ era îmbrăcatŭ în haina amăgitóre a falsului liberalismŭ și constituționalismŭ.

Activitatea de 16 anĭ a ministrului Trefort n'a fostŭ decâtŭ unŭ șirŭ lungŭ de esperimente triste și fatale pentru realisarea scopurilorŭ utopice ale maghiarisării.

Legea pentru scólele poporale a căreia autorŭ a fostŭ br. Eötvös, era alcătuită pe basa principielorŭ mai liberale, ce le profesau încă bărbații de statŭ ungurĭ în anulŭ 1861. Ce a făcutŭ însĕ dintrînsa Trefort, care a fostŭ chiămatŭ sĕ o esecuteze?

Resultatele lucrării sale sunt prea învederate, decâtŭ ca sĕ mai aibă lipsă de esplicărĭ. Ajunge decă vomŭ ḑice, că Trefort a aflatŭ unŭ astfeliu de modŭ spre a esecuta legea de scóle și de naționalitate, prin care a transplântatŭ lupta de rassă și pe tĕrĕmulŭ școlarŭ.

Trefort a fostŭ acela, care s'a lăudatŭ în dietă, că nicĭ unulŭ din antecesorii sĕĭ n'au făcutŭ mai multŭ pentru maghiarisare ca dênsulŭ. Elŭ a fostŭ, care a declaratŭ rĕsboiu scólelor și bisericelor nemaghiare, proclamândŭ principiulŭ nefastŭ, că statulŭ este numai alŭ Maghiarilorŭ și că orĭ-ce desvoltare, ce nu servesce numai spre întărirea elementului maghiarŭ, este dușmană statului.

Ideea conducĕtóre a ministrului Trefort a creatŭ miseria cea mare a stărilorŭ nóstre culturale de astăḑĭ. Elŭ este părintele legilorŭ de maghiarisare dela 1879 și 1883. Elŭ ne-a făcutŭ tributarĭ pentru înaintarea intereselorŭ specifice ale rassei maghiare; elŭ a creatŭ curentulŭ nenorocitŭ care tinde a sfărîma viața nóstră individuală națională în numele omnipotenței statului, cu care se identifică elementulŭ dela putere.

Decă activitatea lui Trefort a avutŭ și vr'unŭ resultatŭ folositor, de acesta se potŭ bucura numai Maghiarii. Direcțiunea ce a dat'o el însĕ spiritului maghiarŭ, ideile șoviniste, ce le-a lățitŭ în sînulŭ poporului maghiarŭ facŭ ilusorie tóte acele folóse prin marele pericul în care i-a băgatŭ pe Maghiarĭ.

Erăși s'au scandalisatŭ Ungurii.

Diarulŭ „Egyetértés“ este erășĭ fórte indignatŭ pe oficioșii din Austria pentru că cu ocasiunea onomasticei Maiestății Sale au vorbitŭ numai de împĕratŭ și de „popórele Austro-Ungariei.“ Eată ce scrie numita fóiă în numĕrulŭ sĕu dela 21 Augustŭ:

„Maghiarii locuitorĭ în Austria, scandalisațĭ grozavŭ, ne trimitŭ numĕrulŭ 189 dela 17 Aug. alŭ diarului *oficiosŭ* „*Wiener Abendpost*,“ care din incidentulŭ aniversărei ḑilei nascerii Maiestății Sale a scrisŭ unŭ primŭ articolŭ, în care se ḑice despre domnitorulŭ, ca despre *Impĕratulŭ popórelorŭ Austro-Ungariei* următorele: „Mit besonderer Weihe begehen diesmal *die Völker Oesterreich-Ungarns* das geburtsfest ihres erhabenen *Kaisers* und Herrn“*). Astfelŭ vorbesce articululŭ scandalisătorŭ. Scandalisarea acésta e cu desĕvêrșire îndreptățită findcă tocmai fóia *oficiósă* comite acest fapt care nu e alta decâtŭ negarea regatului și a regelui maghiarŭ și pentru că chiar *oficiósa* austriacă este, care vatĕmă în mod așa de urîtŭ sentimentulŭ poporului Ungariei, care nu cunósce impĕratŭ. Așteptămŭ, că guvernulŭ va face pașii de lipsă în contra acestui scandalŭ séu la guvernulŭ austriacŭ séu în cerculŭ sĕu de putere subtragêndu-i adecă fóiei oficióse vienese debitulŭ postalŭ, orĭ în casulŭ celŭ mai rĕu confiscândŭ prin judecătoria de pressă tóte esemplarele acelui numĕrŭ, carĭ au trecutŭ în Ungaria.“

*) Pe românesce: „Cu deosebită pietate serbéză de astădată popórele Austro-Ungariei diua nascerii pre înălțatului lorŭ Imperatu și stăpânŭ.“

*

Sub titlulŭ *Maghiarofagĭ în Seraievo* publică „Egyetértés“ dela 21 Augustŭ următórea scire, ce i se comunică din Seraievo:

„Din incidentulŭ aniversărei ḑilei nascerei Maiestății Sale se arborară pe podulŭ Latinsca din Seraievo 4 stindarde unguresci. O cétă de Croațĭ a nĕvălitŭ asupra stindardelorŭ unguresci, dintre carĭ pe 2 le-au luatŭ josŭ și le-au ruptŭ. Unii dintre acești violătorĭ de stindarde unguresci suntŭ funcționarĭ de statŭ, carĭ după ce au spintecatŭ stindardele, le-au luatŭ și le-au aruncatŭ pe o grămadă de cărămiḑĭ.

Probabilŭ că și celelalte stindarde le-ar fi ruptŭ, decă în decursulŭ lucrării lorŭ n'arŭ fi fostŭ adușĭ în órecare confusiune. Anume pe unulŭ din stindarde colorile erau puse dea'ndósele, așa că li se părŭ că ar fi unŭ stindardŭ italianŭ și din asta causă nu l'au ruptŭ.

Asemenĭ demonstrațiunĭ croate, ḑice „Egyetértés“, se facŭ adeseorĭ în Seraievo. Stindardulŭ naționalŭ ungurescŭ, arboratŭ pe casa unuĭ depositarŭ maghiarŭ de vinurĭ, a fostŭ de repețite orĭ ruptŭ, din causă că acestŭ stindardŭ nu este respectatŭ în Seraievo. In genere vorbindŭ, corespondentulŭ lui „Egyetértés“ se plânge, că situațiunea Ungurilorŭ în Seraievo e fórte tristă.

Primatele Simor și guvernulŭ.

Diarele din Budapesta spunŭ, că cu prilegiulŭ unui prândŭ de gală ministrulŭ președinte Tisza ar fi ḑisŭ cu privire la conflictulŭ dintre primatele Simor și guvern că „se va îngriji ca lucrul sĕ nu mérgă până la estremŭ.“ După altă versiune ministrulŭ-președinte a ḑisŭ că „se va îngriji ca lucrulŭ sĕ nu fiă luatŭ prĕ ușorŭ.“

In cestiunea acésta oficiósa „Corespondență de Budapesta“ desvóltă următórele principiĭ periculóse de omnipotență și infabilitate ministerială: „Rĕspunsulŭ primatelui Simor la cunoscutulŭ rescriptŭ alŭ ministrului de culte și instrucțiune publică, a desfășuratŭ destulŭ de amĕnunțitŭ idea, că directorulŭ preparandiei din Tyrnau a lucratŭ corectŭ când n'a concesŭ inspectorului scolarŭ reg. sĕ subscrie diplomele de cualificațiune. Dér noi departe de a ne lăsa într'o discuția mai detaiată asupra acestui faptŭ, constatămŭ aicĭ în scurtŭ că punctulŭ de radimŭ alŭ primatelui este greșitŭ și nicĭ că póte fi motivatŭ. Primatele în rĕspunsulŭ sĕu s'a identificatŭ pe sine cu procedura directorului preparandiei fără considerațiune la aceea că directorulŭ orĭ și în ce împrejurărĭ ar fi fostŭ datorŭ a se supune fără de nicĭ o șovăire ordinațiunilorŭ ministeriale, pentru că elŭ nu are dreptulŭ de-a critica aceste ordinațiunĭ și cu atâtŭ mai puținŭ de-a li se opune. Avea dreptŭ atâtŭ primatele câtŭ și supusulŭ sĕu a cere esplicărĭ — chiar și în parlamentŭ — și a stărui pentru sanarea rĕului, dér cu procederile practicate de dênșii unde ar ajunge puterea de statŭ decă orĭ-cărui directorŭ scolarŭ i-ar trăsni prin minte a nu respecta ordinațiunile ministerului? Asta nu se póte ierta nicĭ în casulŭ — care dealtmintrelea în afacerea acésta nu esistă — când ministrulŭ n'ar avé dreptate în ordonanțele sale.“

SCIRILE ḐILEI.

Despre *călĕtoria împĕratului germanŭ în Italia*, care se va întêmpla în luna viitóre, se mai scriu următórele: împeratulŭ pe la mijloculŭ lunei Octomvre va petrece câteva ḑile în Italia și afară de Roma va mai visita și Neapolea, unde va fi însoțitŭ de regele Umberto. Municipiulŭ din Neapole face marĭ pregătirĭ pentru primirea câtŭ se póte de onorifică a împĕratului. In onórea lui la Castella mare va fi o mare revistă cu năi de rĕsboiu. Amêndoi domnitorii vorŭ privi acéstă manevră marină de pe corabia panterată numită „Umberto I“. Din Neapole va merge împĕratulŭ germanŭ și în Pompeii, unde asemenea 'i se pregătesce o primire strălucită.

* *

Mai multe dame din Bulgaria, carĭ consimtŭ cu politica partidului rusescŭ de acolo, ḑilele acestea au trimisŭ unŭ prețiosŭ presentŭ noului născutŭ alŭ principesei Waldemar. Presentulŭ constă într'unŭ frumosŭ vestmêntŭ înfrumsețatŭ cu catifea și broderii de Bulgaria, fiindŭ de mare prețŭ. Principesa mai întêiu a refusatŭ presentulŭ din punctŭ de vedere politicŭ, dér în fine totŭ s'a înduplecatŭ a-lŭ primi trimițêndŭ pe cale telegrafică căldurόse mulțămirĭ complesantelor dame.

* *

Gambia, unŭ medicŭ rusŭ, se ocupă de multŭ cu *vindecarea colerei*; elŭ fiindŭ partisanulŭ teoriei baccilelorŭ, voesce sĕ delăture acéstă bólă înfricoșată prin *inoculare*. Despre cercetările și resultatele obținute a datŭ unŭ raportŭ lui Pasteur, renumitului sĕu colegŭ parisianŭ, care a atinsŭ cestiunea acésta în academia francesă arătândŭ cum Gambia a inoculatŭ cu succesŭ *microbii de colerā* în epurĭ și porumbĭ de mare. — Décă se va putĕ face inocularea și la ómenĭ, atuncĭ periculului colerii nu va amenința mai multŭ omenimea.

* *

Cu ocasiunea dărîmării turnului *Colțea* din Bucurescĭ, ce se sĕvĕrșesce acum, s'a scosŭ din turnŭ unŭ *clopotŭ mare* pe care se află următórea inscripțiune: „*Turnatŭ în Viena de Iohann Baptist Dival în anulŭ 1815*“. Pe partea de afară a clopotului se află o aquilă cu două capete, sf. *Vasile*, sf. *Ioanŭ* și sf. *Gheorghe*.

* *

Excursiune la Sinaia. Cu ocasiunea sĕrbătórei de Sânta-Măria va circula în diua de 15/27 Augustŭ a. c. unŭ *trenŭ separatŭ* între *Brașovŭ* și *Sinaia*. Plecarea din Brașovŭ: 5 óre 20 minute diminéța. Sosirea la Brașovŭ 11 óre p. m. Bilete pentru dusŭ și întorsŭ la acéstă excursiune se vorŭ libera *numai* la biroulu o-

rășenescŭ alŭ căilorŭ-ferate ungare (Strada Vămei Nr. 10). (Numĕrulŭ membrilorŭ fiindŭ precisŭ) *până în diua de 24 Augustŭ* (óra 12 p. m.) cu următórele prețurĭ reduse:

Clasa II fl. 2.70. Clasa III fl. 2.10 Doi copii dela 10 anĭ în josŭ potŭ călĕtori cu unŭ biletŭ întregŭ în vagónele claselorŭ menționate. — Informațiunĭ mai deslușite a se lua la subsemnatulŭ birou. — Biroulŭ orășenescŭ alŭ căilorŭ-ferate ungare din Brașovŭ.

Noue demonstrațiunĭ pentru Schönerer.

In 20 și 21 l. c. érășĭ s'au făcutŭ în Viena marĭ demonstrațiunĭ pentru deputatulŭ antisemitŭ cav. de Schönerer. Scimŭ, că Schönerer a fostŭ condamnat la 4 lunĭ închisóre din causă că, însoțitŭ de mai mulțĭ inșĭ, năvăli în nóptea premergĕtóre morții împĕratului Wilhelm I în redacțiunea diarului „Neues Wiener Tagblatt“ amenințândŭ pe redactorii lui semițĭ.

Schönerer avea sĕ între în închisóre la 20 Aug. Aderenții antisemițĭ ai lui Schönerer avisară despre acésta pe toțĭ soții lorŭ, provocându-i la nouĕ manifestațiunĭ pentru confratele lorŭ martirŭ. Provocările acestea au avutŭ efectŭ, dér au atrasŭ totodată și atențiunea poliției, care șĭ-a datŭ tóte silințele spre a împedeca demonstrațiunile.

La tóte stațiunile căii ferate Schönerer era așteptatŭ parte de demonstranțĭ, parte de polițiscĭ. In călĕtoria sa Schönerer era însoțitŭ de nevastă-sa cu 2 copii ai sĕi și de doi credincioșĭ ai lui. Demonstranții oferiră lui Schönerer mulțime de buchete de florĭ de grâu și de sĕcară. La gara din Viena Schönerer fŭ întêmpinatŭ de mai multe sute de ómenĭ și mai totŭ pe atâțĭ polițiscĭ, carĭ nu lăsară pe nimenĭ pe peronulu gărei. Trăsura în care se afla Schönerer cu familia sa era urmată de o trăsură cu detectivĭ, ér înaintea și îndĕrĕtulŭ trăsurilorŭ mergeau polițiscĭ călărĭ. Când mulțimea aclama pe Schönerer cu strigăte asurditóre de „Hoch!“ poliția năvăli asupra demonstranțilorŭ și 'i împrăștia. Mai mulțĭ inșĭ dintre aceștia au fostŭ arestațĭ.

Otelulu la care se încuartiră Schönerer fu încunjuratŭ peste nópte și chiar în diua următóre de o gardă de polițiștĭ. Diminéța la 10 óre, când Schönerer eși din otelŭ pentru a merge la închisóre, fu érășĭ întêmpinatŭ înaintea otelului de mulțime de poporŭ, care începu sĕ strige „Hoch!“ Poliția din nou împrăștia mulțimea și cu asta ocasiune 11 demonstranțĭ fură arestațĭ.

Ajungêndŭ la închisóre, Schönerer își luà rĕmasŭ bunŭ dela nevastă-sa. Apoi fŭ îmbrăcatŭ în hainele de arestant. Soția lui mai rĕmase puținŭ cu elŭ, rugându-se ca bărbatulŭ ei sĕ fiă tractatŭ cu bunătate. La eșirea ei din arestŭ demonstrațiile nu s'au repetatŭ.

Observămŭ, că nu numai tótă poliția disponibilă a orașului a fostŭ trimisă sĕ prevină eventualele demonstrațiunĭ, ce dealtmintrea se puteau cu siguritate prevedé, dér erau puse la dispositiune spre scopulŭ acesta chiar și 2 companii de infanteriă și alte 2 escadróne de cavaleriă.

Intêmplărĭ diferite.

Unŭ duelŭ de fete. Se telegrafiază din Cannes foilorŭ francese: „Două fete tinere aparținĕndŭ familielorŭ celorŭ mai distinse ale orașului, se amorezară deodată într'unŭ tinerŭ, érășĭ de familiă distinsă. Fetele după ce se certară strașnicŭ, se hotărîră a se duela pentru a pune capĕtŭ lucrului cu condițiunea, ca lupta sĕ nu înceteze până când una din ele nu va cădea rănită de mórte. Fetele se ținură de vorbă. Pistólele fură alese ca arme pentru duelŭ. Fata cea mai tinĕră, care avea etatea de 18 anĭ primì o rană în mâna stângă, cea mai vêrstnică în etate de 22 anı printr'o înpușcătură în pieptŭ fŭ rănită de mórte. Duelulŭ a produsŭ cea mai mare sensațiune în orașŭ.

Hoțĭ romanticĭ. O bandă de hoțĭ răpiră nu de multŭ dinaintea porțilorŭ Constantinopolului o fată, fiica unui țĕranŭ, ér căpitanulŭ hoțilorŭ hotărì a se căsĕtorì cu ea. Banda arangià o ceremoniă, căsĕtoria s'a serbatŭ în munțĭ după tóte regulele. Unulŭ dintre bandițĭ funcționà ca popă și dĕdu noilorŭ căsĕtorițĭ binecuvêntarea. După îndeplinirea căsĕtoriei se trimise o deputațiune în comuna de unde s'a răpitŭ fata — cu provocarea ca căsĕtoria făcutŭ sĕ se trecă în registrele oficióse, totodată fŭ amenințată comuna cu cele mai înfricoșate represalii, decă nu se va duce în deplinire ordinulŭ acesta alŭ bandițilorŭ.

Regina Margaretta în coliba unui cărbunarŭ. Regina Italiei, care petrece în Courmayeur, în Joia trecutŭ a făcutŭ o escursiune la Col-du Geant. Pe drumŭ a apucat'o unŭ viforŭ cu zăpadă așa de mare, încâtŭ nu s'a mai pututŭ întórce acasă. A fostŭ silită prin urmare sĕ remână peste nópte în coliba unui cărbunarŭ.

Cutremure de pămêntŭ. In *Vesprimŭ* în 16 l. c. diminéța pe la 5 óre s'a constatatŭ unŭ micŭ cutremurŭ de pămêntŭ. Totŭ în 16 l. c. au mai fostŭ sguduirĭ de pămêntŭ și în *B. Szambathely* și în *Peer* totŭ pe timpulŭ acela. Mai tarĭ au fostŭ sguduirile în ținutulŭ *Szend.* — In *Porto Mauricio* după cum se anunță pe cale telegrafică, încă s'a simțitŭ dilele aceste cutremurŭ de pămêntŭ. Asemenea în *Genua* au fostŭ trei cutremure de pămêntŭ destulŭ de însĕmnate. Nenorocirĭ nu s'au întîmplatŭ, dér locuitorii orașului de frică au petrecutŭ nóptea afară de orașŭ.

Literatură.

Opurĭ dramatice, de *Constantinŭ de Stamati-Ciurea*, membru alŭ institutului literarŭ din Parisŭ, a institutului de belearte din Viena și a institutului scientificŭ din Moscva. Tomulŭ I. Cernăuțĭ, 1888. Editura și proprietatea societății filarmonice „Armonia“ din Cernăuțĭ. Formatŭ 8" de 401 pag. — D-lŭ C. de Stamati-Ciurea, proprietarŭ mare din Basarabia și fiiulŭ literatului Constantinŭ de Stamati, a dăruitŭ societății „Armonia“ opurile sale dramatice cu tóte drepturile de autorŭ și editorŭ. In semnŭ de recunoscință, comitetulŭ societății a adausŭ la tomulŭ de față portretulŭ și o schiță din biografia marinimosului donatorŭ, alŭ căruia opŭ cuprinde în tomulŭ I, eșitŭ acum de sub tiparŭ, următórele 8 piese: „Fricosulŭ“, vodevilŭ în 2 acte; „Mademoiselle Mephistophele“, vodevilŭ într'unŭ actŭ; „Singurătatea unui holtei“, vodevilŭ într'unŭ actŭ și o pausă; „Cărăbușulŭ“, vodevilŭ în 2 acte; „Estetica și realismulŭ“, seu „Capriciulŭ sorții“, studiu dramaticŭ în 3 acte; „Cănofilulŭ“, studiu dramaticŭ într'unŭ actŭ; „Parvenitulŭ“, comediă în 2 acte; „Resbunarea unei nebune“, dramă în 3 acte.

*

„**Musa Română**“, foiă literară și musicală, apare odată pe lună sub redacțiunea d-lui Iacobŭ Mureșianu. Nrii 7 și 8 ce-au apărutŭ de curêndŭ au următorulŭ cuprinsŭ: *Partea literară*: Frideric Chopin; Musicalie nouă și Literatură. *Partea musicală*: Salturĭ din Ardelŭ: a) de lângă Têrnavă și b) de pe țera Bârsei; Armida (polca mazurŭ); Horă; O nópte pe Têmpa (valsŭ); Dorŭ de mare (poesie de Ninițescu), tóte compuse de Iacobŭ Mureșianu.

Instrucțiune

pentru gazdele școlarilorŭ dela școlele medii române gr. or. din Brașovŭ.

§ 1. Scolarĭ dela scolele medii române gr. or. potŭ ține în cuartirŭ numai persóne maiorene, cu reputațiune nepătată, care sĕ obligă a substitui pe părințĭ în priveghierea copiilorŭ încredințațĭ îngrijirei lorŭ.

§ 2. Birtașilorŭ și cafegiilorŭ, carĭ au locuința în aceeașĭ curte cu birtulŭ seu cafeneua, nu li se concede a ține copii în cuartirŭ. Deasemenea decă au locuință separată, nu le este permisŭ a da viptulŭ (costulŭ) copiilorŭ în localitățile birtului seu cafenelei.

§ 3. Toțĭ aceia, carĭ voiescŭ sĕ țină scolarĭ în cuartirŭ, au a se presenta înainte de terminulŭ pentru înscrierea scolarilorŭ la direcțiunea școlelorŭ medii, a'șĭ spune numele și ocupațiunea, a arăta unde locuescŭ (strada, numĕrulŭ casei și eventualŭ etagiulŭ), a arăta mai departe odăile, de care dispunŭ, mărimea lorŭ și numĕrulŭ scolarilorŭ, ce voescŭ a-i lua în cuartirŭ. De asemenea persónele în cestiune au a declara, decă odăile, în care voescŭ a primi pe scolarĭ, suntŭ destulŭ de svêntate și luminóse și în genere destulŭ de sănĕtóse; totŭ odată au a comunica, decă mai au în cuartirŭ și alțĭ scolarĭ dela alte institute seu alte persóne.

In fine au a comunica condițiunile, sub care suntŭ învoite a primi școlarĭ în cuartirŭ.

§ 4. Despre persónele insinuate și admise ca gazde pentru școlarĭ se pórtă unŭ registru specialŭ. Persónelorŭ neîntroduse în acestŭ registru nu li se concede a ține scolarĭ în cuartirŭ

§ 5. Gazdele scolarilorŭ se obligă a observa următórele recerințe:

a) Ca în cuartirele lorŭ sĕ domnéscă curățenia recerută. Odăile sĕ se curețe și prafulŭ sĕ se stergă de pe mobile în fiăcare di. Podelele odăilorŭ sĕ se spele celŭ puținŭ odată pe lună eră mesele de scrisŭ și locurile, unde suntŭ aședate cărțile și caietele scolarilorŭ, sĕ fiă totŭ deuna curate. Gazdele au a îngriji, ca scolarii sĕ-șĭ țină trupulŭ, vestmintele și așternutulŭ în curățenia recerută. Observândŭ negligență din partea scolarilorŭ în privința curățeniei, gazdele au a încunosciința pe profesorulŭ de clasă al scolarului respectivŭ seu pe directorulŭ.

b) Gazdele au a îngriji, întru câtŭ le este numai cu putință de sănĕtatea scolarilorŭ încredințațĭ privegherei lorŭ. Sĕ îngrijescă, ca odăile scolarilorŭ se se aeriseze regulatŭ, ca în odăi sĕ fiă căldura și lumina recerută, ca scolarii sĕ fiă îmbrăcațĭ totdeuna conformŭ anotimpului, ca hrana scolarilorŭ sĕ fiă îndestulitóre și nestricăciósă sănĕtății, se observe mai departe, ca scolarii sĕ nu cetéscă în amurgulŭ serii și la lumină pre slabă; sĕ nu permită fumatulŭ, cu deosebire scolarilorŭ mai tinerĭ seu mai gingașĭ: observândŭ că copiii suntŭ înădușițĭ sĕ nu le permită a be apă rece etc. Observândŭ, că unŭ scolarŭ arată semne de bólă, sĕ'lŭ trimetă îndată la mediculŭ scólei seu eventualŭ la unŭ altŭ medicŭ și dispunêndŭ acesta, ca scolarulŭ sĕ absenteze dela prelegerĭ, gazda este îndatorată, ca imediatŭ se încunosciințeze pe profesorulŭ de clasă seu pe directorulŭ. La casurĭ de bóle lipicióse, gazdele au a separa imediatŭ pe scolarulŭ seu membrulŭ familiei bolnavŭ de ceilalțĭ scolarĭ.

c) Gazdele suntŭ obligate sĕ caute a oferi scolarilorŭ aflătorĭ în cuartirile lorŭ condițiunile de lipsă pentru învĕțat și scrisŭ. In odaia, în care locuescŭ scolarii sĕ se afle mesele și scaunele de lipsă: mai departe sĕ se observe liniscea de lipsă atâtŭ din partea membrilorŭ familiei, câtŭ și din partea deosebițilorŭ scolarĭ ca astfelŭ fiă-care sĕ-'șĭ póta îndeplinì lucrările ce i s'au datŭ spre îndeplinire. Gazdele sĕ îngrijescă, ca scolarii sĕ observe ordinea de lucru și de împărțirea timpului, ce li se va comunica acestora din partea profesori-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Despre gradinele de copii.

Conferință ținută la ateneulu din Craiova.

(Urmare.)

Unŭ altŭ boldŭ putèrnicŭ în natura copilului este trebuința de-a fi în societate. Copilulŭ plânge, când e singurŭ; și chiar când nu ne ocupămu de elŭ este mulțumitŭ sĕ sciă, că se află cineva în jurulŭ lui.

Der societatea omenilorŭ adulțĭ nu i-e de ajunsŭ copilului; lui îi trebuescŭ semenii sĕi. Numai în societatea lorŭ se póte desvolta natura copilărescă în tótă libertatea. Aci se deprinde copilul a fi îndrăsnețŭ și francŭ în purtarea sa, și a nu presupune prea multŭ de sine, a nu fi încăpățînatŭ și tăcutŭ; aci găsescŭ nutrimentulŭ lorŭ pornirile cele bune, carĭ devinŭ mai târdiu virtuțĭ sociale, cum suntŭ toleranța, generositatea, simpatia și iubirea deaprópelui și plăcerea de-a face bine.

Decă societatea ómenilorŭ adulțĭ nu e îndestulitóre, aceea a copiilorŭ de stradă, cu totŭ felulŭ de aplicărĭ și deprinderĭ urîte, este chiar periculósă. Unde sĕ afle dér copilulŭ societatea ce-i trebuesce?

— In scólă! — s'ar puté respunde. In adevĕrŭ aci e loculŭ, unde boldurile omenescĭ suntu împiedecate de-a degenera în pofte și obiceiurĭ rele, aflându-șĭ îndestularea într'o activitate regulată și în cultivarea sciinței și a frumosului. Der ce face copilulŭ până la etatea de scólă? Ce face elŭ mai alesŭ acolo, unde lipsesce mama, seu unde crescerea este vițiată prin esemple rele și prin negrije, orĭ este părăsită pe mânile servitorilor? Organismulŭ, și cu elŭ natura morală, nu stă în locŭ; bine, rĕu, se desvoltă cum póte. Apoi precum un individŭ, căruia în copilăriă i-a lipsitŭ nutrimentulŭ sănĕtosŭ și deajunsŭ, va rĕmâne în tótă viéța mai multŭ seu mai puținŭ anemic; și precum o plantă, care n'a fostŭ plivită dela începutŭ și n'a avutŭ dela începutŭ destulŭ sucŭ, destulă căldură și lumină, nu va putea fi niciodată ceea ce era în natura sa de a fi: așa copilulŭ, căruia până la șése anĭ i-au lipsitŭ mijlócele unei desvoltărĭ armonice și depline, nu va puté repara nicĭ-odată deajunsŭ acéstă pierdere. Și aceste mijlóce nu 'i le póte da tóte nicĭ cea mai cultă și mai bogată familiă.

Etă pentru ce s'au inventatŭ grădinile de copii și pentru ce astădĭ, în țĕrile civilisate, nu numai asociațiunile și particularii, dér și guvernele se îngrijescŭ ca, prin înființarea lorŭ, sĕ completeze educațiunea privată și publică.

In scurtŭ, grădina de copii este un institutŭ de educațiune, care primesce copii dela 3 până la 6 seu 7 anĭ, nu numai pentru a-i supraveghia, ci și pentru a-i ocupa potrivitŭ cu firea și etatea lorŭ, pentru a le întări corpulŭ, a le deprinde simțurile, ale desvolta mintea, a-i familiarisa cu natura și cu societatea omenéscă, și mai alesŭ pentru a le educa inima și voința.

Ea ține mijloculŭ între familiă și școlă și fără sĕ facă de prisosŭ educațiunea părintéscă în familiă, nicĭ sĕ între în sfera datoriilorŭ și drepturilorŭ scólei, ea umple marele golŭ ce desparte aceste două instituțiunĭ. Prin jocurĭ și indeletnicirĭ comune, grădina de copii completéză educațiunea din felurite împrejurărĭ neîndestulătóre a casei, o îndréptă unde este rea, sĕu o înlocuesce acolo, unde lipsesce mama; și prin o desvoltare armonică a tuturorŭ puterilorŭ corporale și intelectuale ale copiilorŭ, îi pregătesce pentru școlă.

Grădina de copii se distinge de scólele de jocŭ și de cele de lucru pentru copii, cum suntŭ scólele de cusutŭ și brodatŭ pentru fetițe, prin aceea, că ea dă copiilor nu numai jocurĭ, ci și ocupațiunĭ, seu mai bine disŭ, îndeletnicirĭ mai serióse cu mânile și cu mintea: și de altă parte exclude lucrulŭ seu munca propriu disă, care cuprinde în sine idea câștigului, cum arată în limba nóstră însășĭ etimologia cuvêntului lucru, lat. lucrum (câștigŭ).

* * *

In ceea ce privesce organisarea ei, grădina de copii póte esista seu de sine, seu alipită de-o scólă normală; însĕ totdeuna trebue sĕ fiă condusă de femei, pregătite prin studiu și practică pentru acestŭ scopu; pentru că numai ele potŭ avea delicateța, răbdarea și capacitatea de a înțelege tóte trebuințele copiilorŭ și de-a le sci mulțumi. In Austria suntŭ cursurĭ de câte unŭ anŭ, alipite de scólele pedagogice de fete, pentru pregătirea institutórelorŭ seu grădinăreselorŭ de copii.

(Va urma.)

lorŭ; sĕ privegheze, ca scolarii să nu se ocupe cu lucrurĭ, care ar fi în stare sĕ împedece pe scolarĭ dela împlinirea datorințelorŭ lorŭ, sĕ facă arătare la profesorulŭ de clasă sĕu la directorulŭ.

d) Gazdele suntŭ datóre a priveghia, ca între scolarii aflătorĭ la ele sĕ domnéscă totdéuna buna ordine. Sĕ stăruiéscă, ca fiă-care scolarŭ sĕ își ţină lucrurile sale în regulă, sĕ nu permită nicĭ unui scolarŭ sĕ-'șĭ vêndă din obiectele sale fără învoirea părinților, sĕ caute ca scolarii sĕ se pórte cu bună cuviință unulŭ față de altulŭ și sĕ împedece a nu se nasce între dênșii certe și bătăi. Mai departe gazdele, suntŭ obligate sĕ privegheze cu tótă stricteța ca scolarii sĕ nu aibă visite și sĕ nu ţină societățĭ, care sĕ'i împedece dela lucru óre întregĭ, sĕ fiă cu tótă băgarea de seină, ca scolarii sĕ nu'șĭ pérdă timpulŭ cu lucrurĭ nepermise de legile scolare, cum suntŭ: joculŭ de cărțĭ sĕu alte jocurĭ de banĭ, petrecerĭ cu bĕuturĭ spirtuóse etc.

e) Gazdele suntŭ datóre a îngriji, ca purtarea scolarilorŭ aflătorĭ la ele sĕ fiă întru tóte morală. Sĕ nu le permită a vorbi vorbe necuviinciόse și defăimătóre, sĕ nu le permită jocurĭ necuvinciόse și sĕ nu-i lase în nicĭ unŭ chipŭ a sta în contactŭ cu persóne îndoielnice în privința moralitățeĭ.

f) Gazdele suntŭ datóre a îngriji, ca școlarii sĕ întrebuințeze timpulŭ, în care nu suntŭ ocupațĭ la școlă, astfelŭ, după cum prescriu legile școlastice. Sĕ nu le permită a umbla pe stradă sĕu prin alte locurĭ publice fără nicĭ o trebă, afară de timpulŭ de recreațiă ficsatŭ prin ordinea de împărțirea timpului. Gazdele sĕ îngrijéscă cu tótă stricteța, ca nicĭ unŭ școlarŭ se nu rĕmână afară din cuartirŭ din 15 Noemvre până la finea lui Februarie v. mai târdiu de 8 óre séra, éră în celălaltŭ timpŭ alŭ anului școlasticŭ mai târdiu de orele 9 séră. In casurĭ escepționale, când adecă școlarului i sĕ dă voiă a cerceta unŭ concertŭ, representațiune teatrală etc. școlarulŭ trebue sĕ aibă concesiune în scrisŭ dela profesorulŭ de clasă sĕu dela directorulŭ. Orĭ și ce întârdiere peste órele 8, respective 9, care nu e legitimată în felulŭ acesta, are a se aduce în decursulŭ dilei următóre din partea gazdei la cunoscința profesorului de clasă sĕu a directorului. Cheiă separată dela pórta curței nu este permisŭ a se da în nicĭ unŭ chipŭ școlarilorŭ.

g) De óre-ce legile disciplinare ale institului nu permitŭ cercetarea birturilorŭ, cafenelelorŭ și a altorŭ locale de felulŭ acesta, gazdele suntŭ datóre, îndată ce arŭ afla, că școlarii de sub privegherea lorŭ cerceteză astfelŭ de locale, sĕ încunosciințeze pe profesorulŭ de clasă sĕu pe directorulŭ, ca astfelŭ sĕ se ia mĕsurile necesare pentru îndreptarea rĕului. De asemenea gazdele suntŭ datóre a încunosciința pe profesorulŭ de clasă sĕu pe directorulŭ îndată ce arŭ observa, că vre-unulŭ dintre școlarii încredințațĭ lorŭ calcă vre-unŭ altŭ punctŭ din legile disciplinare ale institutului, din care se distribue la începutulŭ anului școlasticŭ fiă-cărui școlarŭ câte unŭ esemplarŭ.

h) Fiindŭ silitŭ unŭ școlarŭ din orĭ și ce causă a absenta dela prelegerĭ, gazda este datóre a anunța imediatŭ verbalŭ sĕu în scrisŭ pe profesorulŭ de clasă și a arăta, care este causa absentărei școlarului.

i) Observândŭ gazda la vre-unulŭ dintre școlarii încredințațĭ privegherei sale vre-unŭ defectŭ fisicŭ, ce ar pute fi spre stricăciunea școlarului respectivŭ sĕu a colegilorŭ sĕi, sĕ încunosciințeze pe mediculŭ școlarŭ sĕu pe profesorulŭ de clasă, ca astfelŭ sĕ se pótă lua câtŭ mai de timpuriu mĕsurile de lipsă pentru vindecarea rĕului.

j) Pentru controlarea activitățeĭ și referințelorŭ, în care trăiescŭ școlarii, profesorii institutului potŭ cerceta din timpŭ în timpŭ cuartirele școlarilorŭ. Cu acéstă ocasiune gazdele suntŭ obligate a da profesorilorŭ respectivĭ tóte esplicările relative la școlarĭ și la împrejurările acestora, ce li se vorŭ cere. De asemenea gazdele, fiindŭ provocate din partea direcțiunei s'au a profesorului de clasă a se înfățișa înaintea lorŭ pentru a da unele informațiunĭ, au a face acésta în timpulŭ celŭ mai scurtŭ.

k) Gazdele nu potŭ da școlarilorŭ împrumuturĭ în banĭ sĕu în alte obiecte fără învoirea părinților. Aflându-se însĕ școlarii în mare strîmtóre și voindŭ gazdele sĕ-i ajute prin asemenea împrumuturĭ, o potŭ face acésta, încunosciințândŭ pe profesorulŭ de clasă.

l) Școlarulŭ singurŭ, adecă fără părinții sĕu tutorulŭ sĕu, nu póte încheia învoiala pentru a fi primitŭ în vre-unŭ cuartirŭ, până nu va consulta pe profesorulŭ de clasă sĕu pe directorulŭ. Aceștia trebue sĕ cunóscă tóte condițiunile, sub care s'a făcutŭ învoiala.

m) Fără învoirea părinților gazda nu póte supune pe scolarii aflătorĭ la dênsa la nicĭ unŭ serviciu, care i-ar împedeca dela îndeplinirea îndatoririlorŭ scolare sĕu dela alte ocupațiunĭ concese de autoritățile scólei.

§ 6. Când se insinuă la direcțiune, fiecare gazdă are a da după formularulŭ cei se va înmanua, unŭ reversŭ, prin care se obligă, că va observa cu acuratețǎ tóte punctele specificate mai susŭ. La casŭ, când gazda va trece cu vederea vre-una din dispositiunile de mai susŭ, sĕu ce e mai multŭ, va lucra chiar împotriva acestorŭ dispositiunĭ, va perde necondiționatŭ dreptulŭ de a mai ţine scolarĭ dela scólele medii române gr. or. în cuartirŭ, ér când din causa negligenței gazdei se va cășuna scolarilorŭ vre-unŭ rĕu mai însemnatŭ, direcțiunea institutului va urmări pe cei vinovațĭ chiar pe cale polițiană, respective judecătorescă.

§ 7. Ivindu-se vre-o neînțelegere între gazdă și scolarĭ, amêndouĕ părțile suntŭ îndreptățite a aduce lucrulŭ la cunoscința directorului sĕu a profesorului de clasă și a cere intrevenirea acestora.

§ 8. Nicĭ unŭ scolarŭ nu se póte muta dela o gazdă la alta fără a încunosciința mai întĭeiu pe profesorulŭ de clasă sĕu pe directorulŭ. Gazda va cere informațiunĭ, décă acéstă încunosciințare s'a facutŭ sĕu nu.

§ 9. Indată ce o gazdă își schimbă cuartirulŭ, în care s'a aflatŭ mai nainte, are a încunosciința pe direcțiunea institutului despre tóte relațiunile cuartirului celui nou conformŭ cerințelorŭ din § 3 alŭ acestei instrucțiunĭ.

De asemenea gazdele suntŭ îndatorate a se presenta la începutulŭ fiăcărui anŭ scolasticŭ la direcțiune pentru a da informațiunile provĕdute în § 3 alŭ acestei instrucțiunĭ, precum și a subscrie reversulŭ amintitŭ în § 6.

§ 10. Acéstă instrucțiune se va tipări în esemplare separate și aceste esemplare împreună cu formularele pentru reverse se vorŭ depune spre păstrare și distribuire la pedelulŭ institutului.

Unŭ esemplarŭ din instrucțiune împreună cu formularulŭ pentru reversŭ va costa 10 cr.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Viena, 23 Augustŭ. Scirea adusă de diarulŭ „Tribuna" din Roma despre conchiămarea congresului de pace cu scopŭ de a se resolva cestiunea bulgară și cestiunea desarmărei generale, nu află credĕmêntŭ în cercurile politice de aicĭ.

Berlinŭ, 23 Augustŭ. Foile oficióse germane vorbindŭ de discursulŭ ce l'a ținutŭ împĕratulŭ Wilhelm la Francfurtŭ lasă a se înțelege, că în urma întrevederei din Petersburgŭ Germania a primitŭ asigurările cele mai solemne, că Ţarulŭ nu va face causă comună cu Francia.

Roma, 23 Augustŭ. Diarulŭ oficiosŭ „Tribuna" scrie: Raporturile nóstre cu Francia suntŭ astfelŭ, încâtŭ mai rele ca acuma nicĭ că potŭ deveni. Ministrulŭ marinei a ordonatŭ ca flota italiană și după manevre sĕ rĕmână înarmată ca în timpŭ de rĕsboiu.

Avisŭ.

Inscrierile la scóla elementară de fete a „Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu" pentru anulŭ scolarŭ 1888/89: în dilele de *1—5 Septemvre st. n. a. c.* între órele 8—12 a. m. și 3—5 p. m. în localulŭ scólei (Sibiiu, strada Morii Nr. 8).— Pentru înscriere se plătesce o tacsă de 2 fl. v. a. Membrii Reuniunei femeilorŭ nu plătescŭ acéstă tacsă. Didactrulŭ este de 2 fl. pe lună și este a se solvi anticipative la începutulŭ fiecărei lunĭ.

Părinții din provinciă își potŭ adăposti copilele în internatulŭ Associațiunei transilvane pe lângă condițiunile publicate de direcțiunea acelui institutŭ.

Sibiiu, 10 (22) Augustŭ 1888.

Direcțiunea scólei.

Concertŭ. — Cunoscutulŭ compositorŭ din Bucuresci d-lŭ *Ludovicŭ Wiest* va da — precum amŭ anunțatŭ — Sâmbătă în 13/25 Augustŭ în sala otelului Nr. I *cu concursulŭ musicei orășenescĭ* unŭ concertŭ. Programa, frumósă și alésă, este de următorulŭ cuprinsŭ: 1. „Jubelfest-Marsch", de Iohann Strauss. 2. Ouverture „Nachklänge von Ossian", de Niels W. Gade. 3. „Kennst du mich?" valsŭ de Iohann Straus. 4. „Das Erwachen des Löwen" (Le reveille du lyon), caracteristică compositiă Transcripțiune pentru violină de Wiest. 5. „Domino-Gavotte", de A. Oelschlegel. 6. Fragmente din Opera „Faust", fantasiă pentru violină de Wiest. 7. „Pagat ultimo" polca française, de A. Brandner. 8. „Stéua României", compositiă națională de Wiest. 9. „Elegiă pastorală și variațiunĭ à la Paganini, compuse și predate pe Monocorde (violină cu o singură córdă) de Wiest. 10. „Trau, schau wem!" Polca mazurŭ de A. Brandner. 11. „Fantasie", cântărĭ naționale ungur. de Wiest. 12. „Doina și Sêrba" (jocurĭ naționale românescĭ) compuse de Wiest. — Inceputulŭ la 8 óre séra. Intrarea 50 cr. — Biletele se capĕtă la librăria H. Dresnandt și séra la cassă.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 23 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	9.05	Vĕnd.	9.08
Argintŭ românescŭ .	„	9.—	„	9.03
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.79	„	9.82
Lire turcescĭ . . .	„	11.08	„	11.10
Imperialĭ	„	10.08	„	10.10
Galbinĭ	„	5.72	„	5.76
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ	„	119.—	„	120.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anu.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 22 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de auru 4%	101.20
Renta de hârtiă 5%	91.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	149.25
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostu ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	113.75
Bonurĭ rurale ungare	104.80
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banatu-Timișu . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.60
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.25
Imprumutulu cu premiulŭ ungurescŭ	129.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	125.80
Renta de hârtiă austriacă	82.05
Renta de argintŭ austriacă	82.75
Renta de auru austriacă	111.50
Losurĭ din 1860	139.75
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	871.—
Acțiunile băncei de creditu ungar. .	306.50
Acțiunile băncei de creditu austr . .	314.70
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.88
Napoleon-d'orĭ	9.79
Mărcĭ 100 împ. germane	$60.32^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge	123.65

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Ciurcu și Adolf Albrecht.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Amintirĭ din pribegia după 1848.

de

IONŬ GHICA.

(Urmare.)

Acelŭ atacŭ pare sĕ fi fostŭ mai multŭ asupra persónelorŭ carĭ, compuneau guvernulŭ, de câtŭ în contra ideei revoluțiunei. Diua de 19 Iunie (1 Iulie) a costatŭ viéța a 13 ómeni, poporŭ și soldațĭ.

Câte-va dile după reinstalarea guvernului, ómenii, carĭ ilŭ compuneau, în urma scirilorŭ false ce primiau despre intrarea trupelorŭ rusescĭ, care nu sosise nicĭ la Focșanĭ, pe când ei, credêndu-le ajunse la porțile Bucurescilorŭ la Urzicenĭ și la Afumațĭ, părăsescŭ capitala fără veste, lăsândŭ pe locuitorii ei în voia întîmplărilorŭ; luase cu dînșii și o parte din miliția, dicênd că se tragŭ la munte, ca sĕ facă o campaniă de guerillas în contra Rușilorŭ, dér, părăsițĭ de oștirea ce luase cu dênșii, se îndrepteză spre granița Transilvaniei și unii resbescŭ până în Brașovŭ. Dér, aflând că trupele rusescĭ nu numai că nu intrase în țĕră, dér că părăsise chiar și Moldova, recêndŭ pe malulŭ stângŭ alŭ Prutului, se întorcŭ în Bucurescĭ și iau în mână frênele guvernului fără cea mai mică împotrivire: atâtŭ era de mare iubirea și devotamentulŭ poporului pentru constituția, în câtŭ tóte erau iertate ómenilorŭ dela Islaz. Acésta era starea lucrurilorŭ pe la începutulŭ lui Augustŭ, când Soleiman-Pașa și Emin-Efendi, terminândŭ la Giurgiu dilele de carantină, după mai multe înțelegerĭ ce au avutŭ cu membrii guvernului prin dragomanulŭ Tinghiroglu, acești solĭ ai Porții au avutŭ o primire triumfală, poporulŭ îi saluta cu strigătele: „Sĕ trăiască Sultanulŭ, Augustulŭ nostru Suveran." Soleiman-Pașa intră îndată în cele mai bune relații cu guvernulŭ și, dobândindŭ câte-va modificațiunĭ în Constituțiune și în personalulŭ guvernului, recunósce, în numele Sultanului, și Căimăcămia de trei compusă din Eliadŭ, Tell și N. Golescu.

Din nenorocire însĕ la Constantinopolŭ lucrurile nu mergeau totŭ așa de limpede și cestiunea se complica din di în di mai multŭ: esigențele Rusiei deveneau din ce în ce mai stăruitóre, pe când resistența Porții mergea totŭ slăbindŭ, cu câtŭ se simțea mai puținŭ susținută. Cu câtŭ partidele estreme în Francia își accentuau mai îndrăsnețŭ ideile și pretențiunile esagerate, cu atâtŭ acțiunea guvernului republicei în afară devenea mai slabă și mai reservată, încâtŭ ambasadorulŭ sĕu nu mai îndrăsnea a-șĭ accentua cuvintele și a împinge pe guvernulŭ Porții la o împotrivire curagiósă cererilorŭ Rusiei. Ministerulŭ Sarim-Pașa era înlocuitŭ printr'unŭ ministerŭ de conciliațiune, prin Reșid-Pașa, care se temea sĕ împingă lucrurile până la o ruptură; noulŭ vizirŭ își punea tóte silințele întru a împăca pe Rusia și a nu fi acusatŭ sĕu bănuitŭ de o politică aventuriósă. Reacțiunea deja începuse a rădica pretutindenea capulŭ.

Acum ambasadorulŭ rusescŭ Titoff cerea, în modŭ cominatoriu, rechemarea și desaprobarea lui Soleiman-Pașa, ocuparea Principatelorŭ cu trupe combinate ale amêndorora Imperiilorŭ și numirea unui Caimacam, care sĕ restabiléscă domnirea Regulamentului Organicŭ. Guvernulŭ otomanŭ, câtŭ timpŭ a putútŭ compta pe sprijinulŭ ambasadorului Franciei, a resistatŭ cerințelorŭ Rusiei.

Intr'una din cele din urmă dile ale lui Iulie, ducêndu-mĕ la Terapia, am găsitŭ pe generalulŭ Aupick cu lacrĕmile în ochĭ: ținea în mână o epistolă sosită chiar atuncĭ, prin vaporulŭ mesagerilorŭ, tremura, citind'o; celŭ mai bunŭ amicŭ și camaradŭ de arme alŭ sĕu, generalulŭ Breatŭ, fusese asasinatŭ neomenesce de insurgențĭ pe baricadele Parisului în diua de 14 Iulie. Intorcêndu-se către mine îmĭ dice: „La guerre civile est chez „nous, mon pauvre Ghica: maintenant „rien n'empêchera plus les Russes d'en„trer dans votre pays". Și în adevĕrŭ peste puține dile Pórtă acceda cererilorŭ Rusiei, desaproba mĕsurile luate de Soleiman-Pașa, și ilŭ înlocuea cu Fuad-Efendi, amegiulŭ marelui Vizir, cu instrucțiunĭ de a lucra în acordŭ cu generalulŭ Duhamel, trămițêndŭ ordine lui Omer-Pașa sĕ ocupe Bucurescii, împreună cu generalulŭ Lüders, instalândŭ caimacam pe Constantinŭ Cantacuzino ca sĕ restabiléscă regimulŭ Regulamentului organicŭ.

In totŭ timpulŭ acesta, Soleiman-Pașa era în cea mai mare ignoranță despre cele ce se petreceau la Pórtă.

(Va urma).

t

No. 2625—1888.

I.

Escriere de concursŭ.

Pentru **3 stipendie din Fundaţiunea fericitului Archiepiscopŭ şi Metropolitŭ Alesandru Sterca Şiuluţŭ**, din carĭ **2 de câte 200 fl. v. a.** usuate unulŭ de Vasilie Fodorŭ, rigorosante în drepturĭ, şi altulu de Emanuilŭ Doctorŭ, rigorosante în medicină şi dechiarate de vacante din causă, că celŭ dintâiu nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8, ér alŭ doilea obţinêndŭ diploma de doctorŭ a terminatŭ cursulŭ, — şi **unŭ stipendiu de 60 fl. v. a.** dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că beneficiatulŭ Octavianŭ Tobiasŭ, studentŭ de a IV-a clasă gimn. nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1:87 8, se escrie concursŭ cu terminulŭ de 15 Septemvre a. c. st. nou.

La aceste stipendie potŭ concurge:

a) numai tinerĭ studenţĭ miserĭ gr. catolicĭ, carĭ suntŭ născuţĭ în Archidiecesa gr. cat. de Alba-Iulia, şi suntŭ Românĭ de nascere.

b) carĭ pre lângă purtare morală bună au din studie calculĭ de **Eminenţiă.**

c) ascultătorii de medicină, de drepturĭ, de sciinţele reale, precum suntŭ: technica, montanistica, silvanistica şi la vr'o academiă comercială.

d) dintre concurenţĭ vorŭ ave preferinţă în înţelesulŭ literelorŭ fundaţionale, ceteris paripus, consângenii piului fundatorŭ.

e) dela concurenţĭ se recere, ca **pre lângă testimoniele alăturate în copie autentice şi nu în origine** la cererile concursuale, se mai producă: atestatŭ demnŭ de credinţă, prin care sĕ documenteze consângenitatea cu piulŭ fundatorŭ, carte de botezŭ, atestatŭ de paupertate, care sĕ fiă subscrisŭ de antistia comunală politică şi de parochulŭ concernente, şi întăritŭ cu sigilulŭ parochialŭ şi celŭ comunalŭ, precum şi cu subscrierea oficiului pretorialŭ, ér în cetăţĭ şi opide cu subscrierea antistiei cetăţiene seu opidane, — în urmă:

f) concurenţii sĕ numescă espresŭ institutulŭ, la care şi unde vorŭ sĕ continue sciinţele academice orĭ gimnasiale.

Cererile concursuale ăstmodŭ adjustate sĕ le subşternă până la terminulŭ prefiptŭ consistoriului subsemnatŭ. Concursele, carĭ nu vorŭ fi astfelŭ instruite şi nu se vorŭ subşterne în terminulŭ prefiptŭ nu se vorŭ lua în consideraţiune.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

124—126, 3—2

II.

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 100 fl. din Fundaţiunea Tordaiană,** usuatŭ de Aureliu Mureşianu, rigorosantŭ în drepturĭ şi dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că nu s'a legitimatŭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8 se escrie concursŭ **cu terminulŭ pre 15 Septemvre a. c. st. nou.**

Condiţiunile pentru obţinerea acestui stipendiu suntŭ cele espuse mai susŭ în concursulŭ escrisŭ pentru stipendiele şuluţiane.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

III

Escriere de concursŭ.

Pentru **unŭ stipendiu de 150 fl. v. a. din Fundaţiunea fericitului Ioanŭ Chirilla** fostŭ canonicŭ metropolitanŭ, usuatŭ de Eugeniu Banuţiu studentŭ de a IV-a clasă gimn. şi dechiaratŭ de vacantŭ din causă, că n'a produsŭ atestatŭ scolasticŭ cu calculĭ satisfăcĕtorĭ despre progresulŭ făcutŭ în studie în anulŭ scolasticŭ 1887/8, — şi **altŭ stipendiu de 40 fl. v. a. din Fundaţiunea Alutaniană** usuatŭ de Aureliu Petruca gimnasistŭ absolutŭ, se escrie concursŭ cu **terminulŭ pre 15 Septemvre a. c. st. nou.**

Doritorii de a obţine unulŭ din aceste stipendie au sĕ-şĭ subşternă cererile sale concursuale instruite în înţelesulŭ condiţiunilorŭ din concursulŭ publicatŭ pentru stipendiele şiuluţiane subsemnatului consistoriu metropolitanŭ.

Blaşiu, din şedinţa consistorială ţinută în 11 Augustŭ 1888.

Consistoriulŭ metropolitanŭ gr. cat. de Alba-Iulia.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ
b) „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovu.